

[Bach.]

ner og ører. Hr. Bernhard Baunsgaard sagde nok, at de to partier ikke var i folketinget, da man vedtog disse ting, som konsekvensberegninger i timer og i kroner og ører har vist har kostet de mindre erhvervsdrivende dyrt. Hvis der er vilje til at forenkle alle de ting, kan I også være helt sikre på at få fremskridtspartiets medvirken.

Hr. Christophersen talte om momskredit, og der blev nævnt tallet 95 dage. De faktiske forhold for masser af små erhvervsdrivende er imidlertid, at der udskrives regninger kvartalsvis, og i vældig mange tilfælde kan de ikke få de penge ind. Mange gange lægger den lille erhvervsdrivende selv de penge ud, der er tale om her. Han lægger de penge ud for sine kunder, kan man godt sige, og har det som et tilgodehavende, men må afregne over for toldvæsenet. Det er et meget stort problem. Derfor er jeg meget glad for, at hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at der er ulemper, som vi er nødt til at tage alvorligt, der er byrder, der er meget alvorlige.

Mit partis ordfører var nødt til at gå, men jeg kan kun tilslutte mig det allerførste, hun sagde om alle de forskellige besværligheder, man har trukket ned over hovedet på de erhvervsdrivende. Det er dem, vi skal se på, og jeg tror, man kan finde sammen med fremskridtspartiet netop om det problem.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg glemte at sige i første omgang, men nu gør jeg skaden god, at den tale, jeg holdt, holdt jeg på hr. Gudmes vegne, men det er den forhåbentlig ikke blevet ret meget ringere af. Jeg er helt enig i de bemærkninger, hr. Gudme bad mig sige.

Må jeg komme med nogle ganske enkelte ting i anledning af hr. Arne Bjerregaards indlæg. Man har end ikke forsøgt at løse problemet, sagde han. Jo, det har man, men jeg husker ikke nogen aktiv indsats dengang fra hr. Arne Bjerregaards side; det kan være, fordi jeg ikke kan huske det. Vi har fra radikal side peget på, som hr. Bach nu gjorde det, at det hjælper ikke at udbetale nogle kroner. Det kan selvfølgelig mildne, men det hjælper ikke, for det, der er i vejen, er jo, at en række af disse mennesker ikke har fået en regnskabsuddannelse, og derfor skal vi sætte ind på virkelig at gøre det

nemmere at føre det regnskab. Når vi så har gjort det nemmere, skal vi, som vi har foreslået, hjælpe dem til at få nogle konsulenter til at rådgive sig. Det håber jeg bliver en af de gode ting, der kommer ud af dette forslag.

Intentionerne, sagde hr. Arne Bjerregaard, ja, hensigten — sådan at vi kan forstå, hvad det er, vi taler om — hensigten tror jeg også er god nok fra kristeligt folkepartis side, men jeg tror, man skal være klar over, at det er det regnskabsmæssige, der piner og plager netop de små.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal medgive ministeren, at lovforslagets tekst kunne fremkalde den nævnte misforståelse. Vi har selv forstået det sådan, at hvis det i et enkelt kvartal lå sådan, så gik det på den måde. Men never mind, nu ved man altså, at vi bliver ikke særlig fornærmede, hvis man i stedet for laver ordningen sådan, at der heller ikke i et kvartal kan trækkes mere fra, end der faktisk skulle indbetales. Det er nok den administrativt heldigste løsning.

Jeg vil lige sige til hr. Christophersen, at det var den slags detaljer, jeg tænkte på; det var ikke, at man omtaler de tekniske ting i vort forslag, det er da klart. Det var blot kritikken fra en bestemt side af, at vi overhovedet kom med sådan noget. Det var ikke fra hr. Christophersens side.

Vi må naturligvis stå ved de ting, vi fremsætter, og vi prøver selv i vores tankegang at udrede det, men det, jeg understreger endnu en gang, er, at det er naturligvis i skatte- og afgiftsudvalget, disse ting må drøftes i nærværelse af de eksperter, som ved betydelig mere, end vi har pligt til at vide om disse ting.

Må jeg så om det interessante spørgsmål om kompensation for dyrtidstillæg sige, at jeg har ikke forestillet mig — og jeg kan ikke se, at der ligger noget politisk eller økonomisk mål i dette — at man virksomhed for virksomhed — det kan man formentlig heller ikke opnå — kan give præcis det, man kommer til at betale ud. Det, jeg sigter imod, er blot, at lettelsen i erhvervslivets samlede omkostninger skal blive tilstrækkelig stor til, at erhvervslivets omkostninger ikke stiger som følge af, at man skal betale en dyrtidsportion mere end beregnet.